

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Methodus S. Ignatii De Loyola Ducens Animam ad
Perfectionem per Exercitia Spiritualia**

Vatier, Antoine

Dilingæ, 1689

XIV. Annotatio. De Mysteriis Vitæ Christi & modo illam meditandi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60263)

superbiam ejus incomparabilem discamus, & aptè
indolem profundè penetremus, & aptè
omnem, quam super hac beata
nobis tradere dignatus est, doctrinam,

XIV. ANNOTATIO.

De Mysteriis Vitæ Christi & modo il-
lam meditandi.

Pro quarta die: post primam Meditationem.

Concepto jam proposito, vitam nostram Re-
ceptoris nostri vitæ, tanquam nobili virtu-
um idea conformandi, ad ejusdem singilla-
& partes, & actiones considerandas progre-
sumur, ut nostras aptè, quoad licebit, ei assimi-
emus. Sed quoniam omnes enumerare nō va-
potiores duntaxat seligimus, & quæ virtu-
um exempla nobis Christus ostendit, confi-
terabimus, ut affectus nostros quoad honorem,
deliciarum ac propriæ voluntatis amorem, ad
vitæ rationis normam in officio cohibere di-
scamus. Quapropter studiosè discutiemus,
quales in Christo hæ tres animi fuerint propen-
siones, & quæ peritè illas amoris sanctissimi ma-
gis DEI gloriæ nunquam non subjectissimas
habuerit. Exordiemur autem ab Incarnatione,
in qua, ut & in aliis vitæ ejus mysteriis, confi-
terabimus, illum, tanquam æternam Patris Sa-
pientiam

pientiam, Regem & doctorem nostrum
tiffimè observantes, quid ut cœlestis Magister
doceat, quidque ut regum summus agat
instructionem nostram sit dignatus.

Ratio meditandi Mystera hæc in
tudine non videtur aptè futura talis, qualis
sim alioquin in libris, qui sacras hujus
commentationes exhibent, legitur. Distin-
illi quodvis mysterium in certum punctum
numerum, & congruas ex quovis puncto
clusiones, atque affectus deducunt. Qui quod
modus expedire videtur pro meditatione
quæ per totius anni decursum fiunt, in qua
bene fit, si omnes virtutum actus, quos in
gulis mysteriis Salvator exercuit, considerentur
Nunc verò ubi propositum nobis est, ut
duntaxat virtutum accuratiorem cultum
qui, ut ampliùs in eo scilicet proficiamus, magis
salubrius nobis, magis que necessarium est
rùm nobis consultum videbatur, alias
tutes hinc examinare, quàm tres illas nobis
liari modo propositas, cum periculo animæ
ne fructu in nimias cogitationes effunderentur
& voluntati eos affectus imperandi, qui
quos ad trium illarum virtutum amorem
ciffimos esse volumus, penitus infirmarent.

En tibi illam igitur hæc mysteria medita-
rationem, quam S. Ignatius præscribit. Totum

primis, quod contemplari est animus, myste-
m ita proponit, ut totum uno intuitu, velut
tabula, aut tapete quopiam expressum spe-
etur. Post primum, quo collectim omnia
uemur, contutum, singula voluit accuratiùs
fici, & idoneum inde fructum elici, hac ferè
one.

In Primo præludio (quod propriè ad me-
riam pertinet, ad simplicem quamdam my-
ri cognitionem) totum historix, prout ac-
qui, complexum vult includi. Factâ deinde in
undo præludio loci compositione, atque gra-
DEO pro fructu congruo reportando po-
tata, in primo puncto personas, quæ in my-
rio interveniunt, & harum intentiones, affe-
s est, proprietas considerat; eas inde conclu-
ones deducendo, eosque in voluntate motus
icijando, quos sibi meditans utiliores depre-
nderit; singulari tamen studio practica qua-
m proposita imitandi, quod in Salvatore vi-
procurando. Inde ad alterum punctum pro-
editur, cui mentis & oris verba attribuit, quæ
personæ proferre potuerunt aut habere: &
que ad tertium pergit, in quo totius myste-
iones considerat, simili ratione ex utro-
ne hoc puncto ad suam utilitatem propositas
conclusiones & affectus eliciens. Ad finem ora-
tio-

orationis colloquium subjungit, quò appropinquat
minetur Meditatio.

Hæc meditandi ratio de Contemplatione
quid admixtū habet, in qua mens totum
nis temp^o in unius objecti intuitione non
rupta consumit, ut si corporeis oculis quicquid
spectandum habeat. Neque dubium est, quomodo
cellens sit hic orandi modus, utpote quem
Ignatius à Divino Spiritu edoctus fuit;
tamen universim illis mentibus convenire
detur, quæ nondum factis promptæ ac per
sunt, DEI vocantis nutus & intelligendi
quendi, sed ad id humano quodam ductu
gent, ut tempus orationi præscriptum fru
sè transigant; ideo non ita integrè huius
tandi modo nos adstringemus, ut non alium
quemdam subungi posse putemus, qui magis
quodammodo inter communem illum, & quod
modò ex S. Ignatij mente proposuimus, fuerit
fit. Tria quidem & nos cum S. Ignatio & ad
ponemus puncta: sed ea non tres mysterij
versas partes (ut communiter assolent) con
nebunt; sed cuiusvis omnes mysterij partes, ut
Ignatius præscribit, includemus. Ipsa tamen
puncta non cum S. Ignatio in personas, virtutes
& actiones mysterij dividemus, sed ad notandum
sœthetæ propositum in tres illas virtutes med
cavit

ationem partiemur, quas à Servatore nostro
discere animus est.

In hoc tamen à S. Ignatio nihil discrepabi-
mus, quòd ampliori aliquo discursu ad con-
clusiones & affectus concitandos non sit futu-
rum opus, sed, quòd sola doctrinæ cœlestis Ma-
gister nostri, & actionum regis nostri conside-
ratione convincendus sit animus, ad congruos
affectus & animi decreta ex proposita meditati-
onis materiâ deducenda. Et hæc nimirum est
illa cum exiguo discursu orandi methodus: ob
quam S. Ignatius meditationes quandoque su-
per contemplationes nuncupare solet.

Sed eni tibi brevem de hac meditandi forma
doctrinam aliquam. In oratione præparatoria
DEO te offeres, & rogabis, ut omnes vires, fa-
cultatesque tuas, toto orationis tempore ad ejus
honorem dirigantur, & fideliter laborent.

In primo præludio totum mysterium, vel ut
in sacro textu recensetur, vel ut certò alioquin
accidit, ob oculos ponitur.

In secundo præludio fit loci compositio, pro-
prietatesque, vel personæ, de qua meditate-
ris, diversa ratione.

In tertio gratiam flagitabis, qua profundè
sanctissima obedientiæ & paupertatis exempla,
quæ Redemptor noster edidit, penetremus, &
imitari omni studio conemur.

In

In primo puncto Considerabis obedientiam Filij DEI. Conclusio, quam inde deducitur, hæc esto: cum Magister sit Christus, litus ad instructionem nostram demissus, acquiescere ejus doctrinis decet. Cum Rex Imperator noster sit, ergo fideliter pugnatum socios oportet nos esse, ut & triumphi simus participes. Affectus erunt contentiæ, laudis, desiderij, gaudij, &c. ob incomparabilem obedientiam; & e contra detestatio, fuga, tristitia, &c. ob inobediam nostram. Et tandem postulatio, desideratio nostri oblatio, & decreta animi firmissima sequendi deinceps integerrimè, ad exemplum obedientissimi Regis nostri.

In secundo puncto humiliations Christi considerantur, & conclusiones inde, atque affectus, ut in primo puncto factum est, deducuntur.

In tertio puncto Paupertas Redemptoris ejus dolores, ac, quæ passus est, incommodatanda veniunt; è quibus conclusio & affectus prout in duobus prioribus punctis factum est eliciuntur.

Obedientia principem, ut vides, locum obtinet, quia & paupertate & humilitate prælatior est, utpote quæ impedire harum actus potest.

est, & à nulla tamen earundem impediri; cum
nil tam bonum sit, quod ab implenda DEI
voluntate impedire nos debeat, sive
facere Divinæ bonitati amplius velimus, sive
profectus nostri spiritualis augmentum, & glo-
rie in cælo incrementum attendamus. Humi-
litas Paupertate nobilior est, tum quia fortio-
rius habet, quem conficere debet, hostem; tum
quia Paupertas ad humilitatem animum dispo-
nit, ut in meditatione de duobus vexillis liquet:
ergo est hac ignobilior. Ad reliquas virtutes
salvatoris quod attinet, possunt & illæ in confi-
derationem venire, sed ita tamen, ut major tri-
bitarum, quas proposuimus, habeatur ratio.
Conclusiones & affectus, quos ex quovis pun-
to elicies, omnes, vel mediata, vel immediata
salvatoris imitationem respicient: quando hæc
primus est, & secundæ, & tertiæ Hebdomadæ
scopus. Diversa autem eorum erit ratio, pro
variis, atq; instinctuum Divinorum varietate.
Neque reprehenderim ego facile, si certam
seriem affectuum horum constituas, ut or-
dinate illos in quavis de vita Redemptoris me-
ditatione elicias.
Si quis est, qui putet tam frequentem Obedi-
entiam, Paupertatis, atque Humilitatis conside-
rationem insulsam tandem, ac infructuo-
sam

sam fore: illi ego exemplum oppono tum S. Ignatij, tum aliorum etiam, qui idem sapius & sapius meditando repetunt. Deinde rationem etiam addo, quæ me permovet, ut hunc meditando modum amplecterer, & est ista: Constat tuius est, accuratè, & quasi per otium virtutes penetrare, quæ tam adversæ sunt naturæ motibus, tamque efficaces unâ, ad ducendos, consultius, inquam, est, totum considerandis tempus insumere, quàm in plures partes secare, ut plures Christi virtutes dicemur, non relictâ, nisi unâ tantum tempore eaque modicâ portione, quâ regias illas virtutes contemplerur. Quot enim, obsecro, & quæ sunt, qui per omnes Salvatoris nostri virtutes vagati, parùm aut nihil inde profectûs commiserunt, quia nullius ex omnibus, quas peritiorie quasi meditati sunt, indolem, atque persistentiam satis penetrârunt.

Quid, quòd si attentè rem cogitemus, quàm S. Ignatius proponit, orandi methodum nihilo sanè minùs obnoxia sit fastidio, quàm ea, quam nos adscripsimus. Nam duodecim le dies integros secundæ Hebdomadi assignat ternas quotidie repetitiones jubet fieri, quæ scio, an non ut minimùm tanto fastidij per-

...nt obnoxia, quanto illa, quam præscripsimus,
...urundem virtutum repetita meditatio.

Sed nempe rationem oportet intueri, quæ S.
...gnatio tam frequentes earundem rerum Me-
...ationes persuasit; quæ est, quòd frequenter
...opus sit intueri, si quidem accuratè mens est co-
...oscere id, quod uno intuitu difficile est pene-
...are. Cùm ergo admirandæ hæ Redemptoris
...oltri virtutes sanè quàm arduæ sint, atque ex-
...allentes, utique ut frequentatis considerationi-
...inspiciantur, dignæ sunt. Præterquam quòd
...onatum mentium non infrequenti experi-
...ento constet, eos, qui virtutis vel modicè stu-
...osi sunt, non longis in oratione discursibus in-
...gere, sed tempus omne longè saluberrimè in
...as animi affectiones insumere.

Quòd si frequens eorundem affectuum ite-
...no ingrata cupiam videtur, non prohibetur
...cum aliis permutare, vel certum aliquod ver-
...ulum adungere, proprium peculiari ratione
...materia, quam meditatatur, oculos semper in
...edemptorem nostrum reflectendo, hoc vel il-
...Obedienciæ, Humilitatis, Paupertatis aut to-
...tantia actu occupatum.

XV. ANNOTATIO.

Considerandos prius esse tres Modos
Humilitatis, quàm meditatio de tribus
Classibus fiat.

X x 2

Pro